

OKÓLNIK

28/2018

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

Płock – dnia 10 września 2018 r.

124

LIST BISKUPA PŁOCKIEGO PREZENTUJĄCY PRZESŁANIE II SYNODU MŁODYCH DIECEZJI PŁOCKIEJ

„BÓG JEST ZAWSZE MŁODY”

Siostry i Bracia w Chrystusie Panu,
Umiłowani Diecezjanie!

Pytanie Jezusa z dzisiejszej Ewangelii „Za kogo mnie uważacie?”, stawia nasz Mistrz przez wieki wszystkim swoim wyznawcom. Oczekuje od nich nie tylko słownych, nawet najpiękniejszych deklaracji, ale przede wszystkim naśladowania Go i towarzyszenia Mu. Oczekuje wiary, nadziei i miłości oraz oddania życia dla wspólnoty Kościoła, który jest Jego mistycznym Ciałem. Jestem przekonany, że tak patrzy na powołanie chrześcijanina młodzież naszej diecezji. 31 sierpnia i 1 września 2018 roku jej przedstawiciele spotkali się w Płocku razem ze swym biskupem na II Synodzie Młodych. Te dwa dni były w celebrowanym przez nas Roku św. Stanisława Kostki, prawdziwym świętem wiary i młodości. Pokazały jak ważną i wielką rolę ma do spełnienia młoda wspólnota Kościoła Płockiego. Podczas tego spotkania młodzież wraz z duszpasterzami wypracowała „Przesłanie II Synodu Młodych”. Cały tekst tego wymagającego „Przesłania” znajdziecie w mediach drukowanych i elektronicznych. Ja natomiast, dzień po pielgrzymce dzieci i młodzieży do Rostkowa, w niedzielę otwierającą Triduum przed tegoroczną uroczystością liturgiczną św. Stanisława Kostki, patrona naszej diecezji, przekazuję Wam, Kochani Diecezjanie, główne wątki przesłania stanisławowego Synodu Młodych:

Przesłanie II Synodu Młodych Diecezji Płockiej

§ 1. „Będziesz słuchał głosu Pana, Boga twego, przestrzegając jego poleceń i postanowień” (Pwt 10,10). Wezwania Słowa Bożego brzmią przez wieki. W 450. rocznicę śmierci św. Stanisława Kostki, w 100. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości odpowiadamy na „głos Pana”, gromadząc się na II Synodzie Młodych Diecezji Płockiej. Pragniemy naszym biskupom, naszym kapłanom, naszym rówieśnikom i wszystkim ludziom, którzy podzielają naszą troskę o Kościół, przekazać przesłanie zawierające przemyślenia i postulaty dotyczące życia Kościoła i duszpasterstwa młodzieży.

Święty Kościół – sakramenty i Słowo Boże

§ 2. Ewangelizacja naszych rówieśników stanowi pierwsze i podstawowe wyzwanie. Wiara nie powinna opierać się przecież jedynie na przyzwyczajeniu czy nawet

najlepszej tradycji. Powinna stanowić świadomy wybór, bo tylko wierzący z wyboru mogą dalej sami świadczyć życiem o prawdziwości swoich przekonań. Właściwą okazję do poświęconego wierze wysiłku stanowią rekolekcje. Rekolekcje szkolne powinny odbywać się w szkołach, a w czasie rekolekcji parafialnych należy zapewnić specjalnego rekolekcjonistę pracującego z młodymi. Prosimy o rozpowszechnianie praktyki wyjazdowych rekolekcji poprzedzających przyjęcie sakramentu Bierzmowania. Wydaje się to być najskuteczniejszym sposobem przygotowania do niego.

§ 3. Msza św. jest centrum życia chrześcijańskiego. Dla każdego chrześcijanina powinna być naturalną częścią przeżywania niedzieli. Pragniemy, by duchowości mszalnej i eucharystycznej uczyli nas rodzice, a kapłani ugruntowywali ją i poszerzali poprzez katechezy. Żyjemy otoczeni hałasem, dlatego potrzebujemy Mszy św. jako miejsca i czasu ciszy i refleksji. Chcemy, by zaczynało się to już przed Mszą św. i by w skupienie wprowadzali nas kapłani.

Msze św. dla młodych stanowią najbardziej oczywistą formę duszpasterstwa młodzieży, dlatego należy nie tylko ich nie zaniedbywać, ale starać się o jak najstaranniejsze przygotowanie i godną oprawę liturgiczną i muzyczną, w którą angażować się będą tak członkowie grup religijnych, jak i inni młodzi. Msza taka powinna być sprawowana w dogodnych godzinach, najlepiej wieczornych. Przygotowujący ją powinni unikać skrajności: bylejakości i rutyny z jednej strony, a dziwactwa i bezmyślnego schlebienia duchowi świeckości z drugiej.

Istotną część Mszy św. stanowią kazania: chcemy kazań krótkich, prostych, biblijnych, mówionych poprawną polszczyzną, związanych z określonymi tematami, przygotowanych starannie w dialogu z nami i w odpowiedzi na nasze pytania, wątpliwości i potrzeby.

§ 4. Spowiedź św. stanowi drugi, po Eucharystii, filar chrześcijańskiego życia. Wierzmy, że Spowiedź św. musi odbywać się z zaangażowaniem po obu stronach, co znaczy, że penitent powinien móc zadawać pytania, a kapłan musi być zainteresowany sytuacją penitenta i dokładać wszelkich starań, by spotkał się z Bogiem miłosiernym. Spowiedź św. powinna odbywać się przed Mszą św., a nie w jej trakcie, tak by unikać rozproszeń. Sądzymy, że użyteczne byłoby ogłaszanie stałych dyżurów spowiedniczych (określających godziny spowiadania i osobę spowiadającego), co pomagałoby w znajdowaniu stałego spowiednika.

§ 5. Temat katechezy szkolnej powraca przy każdej dyskusji o stosunku młodych do religii. Świadomi powagi i trudności tego zagadnienia prosimy, by katecheci nie lekceważyli katechezy, starannie przygotowywali się do zajęć i solidnie je prowadzili. Swoje spotkania powinni skupiać na pracy ewangelizacyjnej. Apelujemy też o ścisłą współpracę szkoły i parafii – w tak niełatwych czasach trzeba ewangelizować i katechizować wszelkimi możliwymi środkami.

Mój Kościół – parafia

§ 6. Kościołem, który na co dzień troszczy się o naszą relację z Bogiem – a przecież także Kościołem, o który my powinniśmy troszczyć się na co dzień – są nasze wspólnoty parafialne. Chcemy, by młodzież miała w nich swoje miejsce i swój głos. Życzylibyśmy też sobie większej przejrzystości finansowej w działaniu parafii, usunęłoby to atmosferę niejasności i pomogło zdobywać środki na duszpasterstwo młodzieży, które nie jest przecież źródłem korzyści materialnych lecz przestrzenią inwestowania tych środków.

Chcemy też zaproponować naszym duszpasterzom różne, bardziej szczegółowe pomysły: wolontariat młodzieży do opieki nad małymi dziećmi w czasie Mszy św.; włączanie wiernych w liturgię poprzez częstsze procesje z darami, na przykład z udziałem osób składających się na intencję mszalną; inicjatywy integrujące wspólnotę (np. dzielenie się opłatkiem przed pasterką); organizowanie szkoleń, podczas których księża będą mogli zapoznać się ze specyfiką różnych organizacji i grup parafialnych, wreszcie dekanalne spotkania młodzieży. Te ostatnie, organizowane na przykład dwa razy w roku, pomogłyby poznać się młodym, żyjącym w sąsiednich parafiach.

§ 8. Od kapłanów – nie tylko od ich pracy, ale też od ich nastawienia, ich poświęcenia, ich charakteru zależy atmosfera we wspólnocie parafialnej. Chcemy, by księża, ludzcy i serdeczni, byli bardziej dostępni dla wiernych. By budzili nasze zaufanie i ufali nam, czego objawem byłoby dzielenie się odpowiedzialnością za życie parafii. Oczekujemy też realnej i systematycznej kontroli ich pracy duszpasterskiej. Chcielibyśmy, by nasi księża nie byli materialistami. Niedopuszczalna jest hipokryzja i prowadzenie przez księży podwójnego życia. Przecież księża sami powinni szanować swoje powołanie i nie uchylać się od obowiązków swojego stanu. Dostrzegamy problem w komunikacji pomiędzy świeckimi a duchownymi oraz pomiędzy samymi duchownymi.

§ 9. Grupy i wspólnoty parafialne są lub przynajmniej powinny być „solą parafialnej ziemi”. Dlatego powinny być otwarte na ludzi i udzielać się w działalności społecznej, wychowawczej i charytatywnej. W ten sposób będą mogły nie tylko świadczyć o wierze, ale też wychowywać swoich członków i wszystkich parafian do bycia dobrymi chrześcijanami i obywatelami. Parafia powinna się zatroszczyć o godne miejsce spotkań dla grup młodzieżowych.

Odpowiedzialność za życie

§ 10. Prosimy rodziców i duszpasterzy o zrozumienie dla specyfiki młodości oraz o wspieranie w realizowaniu naszych pomysłów. Duszpasterzy prosimy także, by przez kazania i współpracę pomagali naszym rodzicom w wychowywaniu nas. Chcemy naszemu życiu nadawać sens poprzez służbę bliźnim i wspólnocie. Jesteśmy gotowi do poświęceń, by to osiągnąć. Prosimy, by parafia pobudzała nas do brania odpowiedzialności za nasze życie, zwłaszcza życie duchowe, przez budzenie wrażliwości i świadomości wagi przyjmowania sakramentów św., które straciły wartość dla wielu naszych rówieśników.

§ 11. Poważnym problemem odzierającym z godności dziecka Bożego jest pornografia, obecna powszechnie w mediach. Uprzedmiotowanie człowieka powoduje konieczność bardziej zaangażowanej obrony wartości życia ludzkiego. W diecezjalnym duszpasterstwie młodzieży powinna istnieć funkcja referenta do spraw *prolife*, należy promować Marsze dla Życia i Rodziny. W każdej parafii powinien być obchodzony Dzień Świętości Życia. Cieszylibyśmy się, gdyby w większych miastach powstały ośrodki niosące pomoc psychologiczno-pastoralną na wzór plockiej „Metanoi”. Młodzież powinna włączać się w działania *prolife*, zdobywać rzetelną wiedzę, by głosić konferencje i dyskutować.

§ 12. Internet stał się nieodłączną częścią naszego życia. Sięgamy do niego, nie tylko gdy potrzebujemy informacji, ale też by odpocząć i zaspokajać nasze potrzeby, również potrzebę spotkania z drugim. Proponujemy też, by w internecie pojawiały się wartościowe kazania, konferencje i rekolekcje.

§ 13. Młodość to czas poszukiwania autorytetów. Chrystus często bywa dzisiaj niewłaściwie rozumiany jako ten, który stawia wymagania przekraczające możliwości młodego człowieka, dlatego zachodzi nagła potrzeba jeszcze wyraźniejszego świadectwa osób, które w pójściu za nim odnalazły radość i sens. Chcielibyśmy normalność wiary ukazać jako coś atrakcyjnego i pokazać, że Bóg przychodzi do nas w każdej sytuacji.

§ 14. Synod, który tworzymy, ma przedstawić aktualne, realne, skuteczne i adekwatne porady, jak docierać z orędziem Ewangelii do nas i naszych rówieśników. To trudne zadanie wymaga ciągłego namysłu i powtarzanej od nowa dla każdego pokolenia refleksji. Rozumiemy oczywiście, że nie wszystkie postulaty będzie można spełnić natychmiast, a spełnienie wielu może napotkać duże, czasem nieprzewidywalne trudności, wierzymy jednak, że głos naszego pokolenia może być drogowskazem dla naszych Biskupów i naszych kapłanów.

Wstawiennictwu św. Stanisława Kostki, naszego świętego patrona i rówieśnika, polecamy naszą diecezję, naszych pasterzy i siebie samych.

Płock, 1 września 2018 roku

Mazowiecka młodzież, zgromadzona na II Synodzie Młodych

Płock, 8 września 2018 r.

W święto Narodzenia NMP

† *Piotr Libera*
Biskup Płocki

ZARZĄDZENIE: List Biskupa Płockiego z „Przesłaniem II Synodu Młodych Diecezji Płockiej” należy odczytać wiernym w niedzielę 16 września br., podczas wszystkich Mszy św., w ramach kazania. Zachęca się usilnie, aby niedziela 16 września br., miała szczególnie uroczysty charakter, akcentujący zbliżającą się uroczystość liturgiczną św. Stanisława Kostki. W związku z tym, po Mszy św. można pomodlić się z wiernymi różnymi modlitwami przez wstawiennictwo Świętego Patrona dzieci i młodzieży oraz naszej Diecezji, zaangażować do posługi dzieci i młodzieży, wyeksponować portret Świętego. Wyjątkową formę (np. procesja, litania, ucałowanie relikwii itp.) obchody niedzielne powinny przybrać w kościołach i kaplicach mających przywilej papieskiego odpustu z okazji Roku Jubileuszowego św. Stanisława Kostki oraz w miejscach świętych posiadających relikwie Świętego z Rostkowa.

Płock, dnia 10 września 2018 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 10 września 2018 r.

Nr 2145/2018

Ks. Piotr Orzyszczyński

Za zgodność